

BUDAPESTA

Joi 13 Septemb. st. v.
25 Septemb. st. n.

Va esi joi'a si dnminee'a.

Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 70.

ANUL XV.
1879.

Prețîl pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romann originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

I se dete negrêla si hârția, si dînsul decopiã recet'a ce-o sciea de-a rostul. Apoi dîse:

— Durere, eu nu potu sê stau mai multu în orasiul acesta. Fiti înse în linisce, cã medicamentul prescrisu de mine, de siguru va produce alinare!

La acêsta asigurare ânim'a junei femei, cari pareã a suferi multu, si care — s'o spunemu — erã fiic'a befrânei, se usiorã. Se scolarã dara, si esprimãndu-si multiamit'a, dete medicilor, fia-cãruia, dreptu onoraru, o suma considerabilu de bani . . .

Într'aceste, la otelu, Barbu începù a medità despre starea sa. Îsi revocã în memoria tôte fasele prin cari a trecutu de când a parasitu patri'a sa. Îsi aduse aminte de cuvintele parintelui seu, ce i le-a adressatu în momentul plecãrii, cuvinte cari îl îndemnau sê între pe terenul studiului seriosu, cã astfel rentorcîndu-se, sê póta fi unu membru folositoru al națiunii sale. Par cã vedea lacrimile mamei sale, cu cari îl sarutã la desparțire, numindu-l „bucuri'a cea mai mare“ a vietii sale, si ânim'a lui se înmoia, de si nu sciea, cã acea mama buna a încetatu din vietia!

Si în fine, cã prin trecãtu, i mai aparù figur'a candida a unei fetișcane frumôse, mladit'ia tinera din vechi'a familia boerêsca a Pomescilor, pe care a lasat'o în Moldova gelindu, si careia i-a juratu credintia pâna la môrte, dar pe care a uitat'o atât de iute!

Si aducîndu-si aminte, cã tôte aceste trei fiintie îl aștepta cu doru, i s'au reprospetat promisiunile ce le-a facutu la fia-care în parte, promisiuni pe cari înca nu le-a realizatu si pe cari în parte le-a si uitatu. Si atunce i-a parutu reu de jumetatea de anu ce a petrecutu însedaru; remușcarea consciinței s'a deștep-ratu în internul seu.

Cu ce sperantie frumôse a plecatu el în „Evropa“: si ieta unde a ajunsu! Sê se faca fugaru si sê fia silitu a trai din bani câștigati prin însielatiune.

Hotari sê se rentôrca numai decãt la Paris, cã sê-si încêpa studiile, si împarteși planul acesta si amicilor sei, cari tocmai se rentôrsera, ridiîndu, cã cu nimica si-au câștigatu atâte parale.

— Prê bine, — i dîse John. Scii, cã si eu me duc acolo. Vom merge dara împreuna!

Acêsta fu cea din urma licurire a consciinței lui Barbu, care începea a se stinge cu deseversire.

IX.

Unu amoru secretu.

Amu dîsu, cã Barbu si secundantii lui lasara pe tinerul englesu tavalitu în sângele seu în padurea dela Nickholm. Sê ne rentôrceamu dara la acestu personagi al narațiunii nôstre si sê vedemu ce sôrtea avutu mai departe.

Sê-l cercetãmu macaru noi, decã l'au parasitu toti, contrari, si amici, si a remasu singuru pe câmpul de onore.

Singuru, tavalitu în sânge! Ast'a e sôrtea mai tuturor acelora, cari au nenorocirea sê cadia în duelu. Antãiu fugu protivnicii lor, apoi i parasescu si amicii, în a cãror mâni si-au depusu viet'ia, fugu cã nu cumva prin môrtea lor sê se compromita si sê suferè vr'o pedepsa.

Amici'a durèza numai pâna la momentul în care aceea produce ceva folosu sêu placere, ier apoi când începe a-si perde interesul materialu sêu spiritualu, se lãngediesce, si când amenintia chiar cu pericolu, atunce se stinge la momentu.

Egoismul guvernèza lumea. Toti sîntemu sclavii acestui tiranu, si traimu dupa comand'a lui.

Ast'a fu si caus'a parasirii junelui duelantu. Dupa ce el cadia, si medicul constata, cã e mortu, secundantii lui nu mai cugetara sê-l transpôrte acasa, ci fia-care din ei cautã numai sê fuga cât mai curêndu din façi'a locului, cã nu cumva cineva sê-i veda si astfel sê aiba a se înfaçisiã înaintea tribunalului, care putea sê-i si pedepsesca.

Fugira dara toti, si bietul tineru bravu remase singuru singurelu, si nu erã nime cine sê-i spele ran'a mortala, sê-i dea sarutarea din urma si sê-i redice cadavrul spre a-l duce la mormentu.

Nnumai vîntul adia linu, atingîndu-i usioru façi'a juna si palida, si diorile se 'ngânau cu crinii lui udati de sânge înca nerecitu . . .

În orasielul Nickholm nimene nu sciea de acestu duelu, pentru cã acela se facù în secretul celu mai mare. Cadavrul zacù tóta dîu'a acolo în padure, ma veni si nôptea, lasãndu-l si aceea totu în locul acela.

Într'aceste în orasielu se respândi unu fel de sgomotu misteriosu. Servitorul mortului vedîndu, cã domnul seu nu mai vine acasa, începù a fi neliniscitu.

(Va urmã.)

S A L O N U :

Adunarea din Blasiu

a Societății pentru fondu de teatru român. — 20 septembrie

Sădinti'a prima

s'a deschis astăzi, după serviciul divin la 12 ore din zi, după ce s'a așteptat sosirea trenului, care ni-a adus de la Sibiu mai mulți oșpeti.

În sala spațioasă a seminarului s'a adunat un public frumos și distins, în care vedeam cu plăcere și o cunună amabilă de dame grațioase.

Esc. Sa mitropolitul dr. Ioan Vancea a onorat cu prezența sa această sădintiă; unde mai avuram bucuria d'ea pute să salutăm pe Ill. Sa dl Iacob Bologa, care veni de la Sibiu cu dl Visarion Romanu, cu dl avocatul Basiliu P. Harsianu. Din alte părți mai venira dnii avocați frați Barbu din Alba-Iulia și din Reghin, și alții, ma și din Români'a se înfașisă unu oșpe, dl Tiura.

Adunarea, în absența președintilor, s'a deschis sub preșidiul dlui V. Babesiu, membru al comitetului. În numele Blasienilor dl avocatul Ludovicu Ciato salută adunarea prin cuvinte elocinți și pline de unu avântu nobil; ier dl Babesiu i multiamă în numele comitetului, dezvoltându mai pe largu scopul și ponderanti'a unui teatru naționalu.

Apoi se alesera doi notari ad hoc, se cetira raporturile secretarului și al cassarului, pe cari le alaturu aice. (Calu d'ântăiu se publica mai la vale, celalaltu — din lips'a spațiului — va urmă în numărul viitoru. Red.) În fine se alesera comisiunile indicate în programa. Despre decursul adunării veti avé informațiune mai pe largu din processul verbalu, care vise va tramite mâne.

Dupa sădinti'a Esc. Sa mitropolitul întruni

la prândiu

vr'o patru-dieci de ênsi din cei veniti la această adunare, unde prin conversațiune amuzanta societatea petrecu pâna cam la trei ore și jumătate.

Cu asta ocaziune se pronunțarea mai multe toast. Celu d'ântăiu pocalu l'a redicatu Esc. Sa pentru prosperarea teatrului naționalu. Dl Babesiu a închinatu pentru Esc. Sa, dl Visarion Romanu pentru președintele Societății dl dr. Alesandru Mocioni, dl Babesiu pentru dnii Iosif Vulcau și dr. Iosif Hodosiu. Iosif Vulcanu pentru dl vice-președinte al Asociațiunii transilvane dl Iacob Bologa, dl Bologa pentru clerul archidiecesei.

De sêra va fi balu, despre care mâne.

— 21 septembrie.

Balul

datu a sêra în folosul Societății pentru fondu de teatru român a reșitu foarte bine.

Atât sala de jocu a „Otelului Naționalu”, unde se arangă această petrecere, cât și odăile laterale erau pline de un public frumos.

Încât privește secul frumosu, totu ce Blasiul și giurul seu a avutu mai frumosu, s'a concentratu în această sêra la unu locu, formându astfel o ghirlanda din cele mai grațioase.

Si că cetitôrele nôtre din acele părți se afe, cari cunoscute și prietine ale lor participara la acesta petrecere românesca, iéta însemnănu aice câteva: dômnele Ida Ciato, Malvina Cacovanu, Elena Barbu din S. Regin, N. Barbu din Alba-Iulia, Amalia Popu,

Iuliana Vancea, Rosalia Munteanu, Maria Vlăsa, Laura Boeru, Maria Ratiu, Maria Popu, Rosalia Solomon, Iuliana Vancea, Maria Aranosii, Emilia Albini, — și domnișoarele: Leontina Cristianu, Maria Rusanu, Aurelia Albini, surorile Medesianu, surorile Rainer, Elena Boeriu și Rosalia Munteanu.

Jocul a mersu cu multu animo. Danturile românesce au trebuit să se repete, căci tinerimea strigă după fîa-care: „Cum a fost?” Această exclamare tradusa din ungurescul „Hogy volt?” mi-a sunatu cu totu stranîu, căci nu l'am mai auditu nici într'unu balu românescu. Tinerimea din Blasiu va face unu serviciu gustului esteticu, de cumva în viitoru nu va mai esprimă placerea sa prin aceste cuvinte nepotrivite.

De altminte. petrecerea dură pâna în diori de zi.

A două sădinti'a

se deschise adă la 10 ore în prezența unui publicu totu atât de numerosu că eri, ma damele erau înca și mai multe de cât în ziua precedentă.

Esc. Sa mitropolitul onoră și sădinti'a acest'a cu prezența sa

Se cetira raporturile diferitelor comisiuni. Din acele. pâna ce ve voiu tramite processul verbalu, anticipu numai atâta, că s'a subseris 490 fl., ier venitul balului e cam de 60 fl.

Dl Iosif Vulcanu ceti o disertațiune a sa intitulata: „Despre umorul popularu român.”

Viitôrea adunare generala se va tîne în Sibiu, unde dl Visarion Romanu invită Societatea în numele inteliginței de acolo.

14
1879

Societatea pentru fondu de teatru român.

Raportul comitetului

cătra adunarea generala din Blasiu la 28 sept. 1879.

Onorabila adunare generala!

Activitatea de pe unu anu a unui comitetu, care n'are decât să administreze fondul Societății și să esecute decisiunile adunărilor generale relative la această administrare, se pôte resume în pufine cuvinte.

Deci deca amu voi să satisfacem numai îndatorirea indicata de § 17 al statutelor nôtre, amu puté să terminănu iute raportul nostru; dar sântem de parere, că acuma este momentul potrivit, pentru că să aruncănu o scurta privire asupra trecutului societății nôtre încependu din momentul urđirii sale și pân'acuma, să facem istoricul dezvoltării ei, și să esaminănu progresul ce de atunce a facutu.

Facem această pentru motivul, că acuma să împlescu diece ani dela constituirea Societății nôtre, și pentru că totu-odata la această adunare expira și mandatul de trei ani, ce adunarea generala din Lugosiu a datu acestui comitetu.

A întemeiă o școala de cultura naționala, unu templu pentru apostolatul limbei române, unu paladiu pentru conservarea idiomului românescu, manifestatu prin istoria, viétia sociala, datini naționale, porturi poparele și musica particulara: iéta scopul pentru care la 1869 s'a pornitu în inteligința româna o mișcare în favorul înființării unui teatru naționalu.

Resultatul acestei mișcări este actual'a societate. al căreia scopu, ni-l indica primul § al statutelor, adăca: „crearea unu fondu din care cu timpul să fîa posibilă înființarea unui teatru naționalu român.”

Înca înainte de a se institui această societate, deja

la adunarea constituitoare din Deva, la 4 oct. 1870 comitetul interimalu a raportatu, că a si încursu în fondul Societății 591 fl. 92 cr.

La acea adunare, precum si la cele urmatore spriginul publicului s'a manifestatu când mai calduros, când mai moderatu. În timpul de câțiva ani fondul nostru se urcă la o suma considerabila. Însă, durere, o mare parte consistă numai din subscrieri, cari nu se mai realizau, căci subscriitorii uitara a-si îndeplini deoblegământul lor moralu.

Acést'a a silitu Societatea să-si modifice statutele, d'a nu mai primă de membrii decât numai pe aceia cari dau bani gata, obligațiuni de statu, hârtii de valoare sau obligațiuni private ipotocate reale; ier în cât pentru restanțieri, s'a decisu urmarirea lor pe calea legii. Spre acestu scopu adunarea din Alba-Iulia a votatu 300 fl. Comitetul s'a supusu acestei durerose îndatoriri, de oamdata însă a intentatu procesu numai unei parti mici dintre datorasi si a întrebuintiatu numai 100 fl., voindu a erutiă spesele si sperându că datorasii vor satisfice deoblegământul lor.

Déca vom studiă crescerea fondului nostru realu, vom avé urmatrul conspectu. Dela adunarea constituitoare din Deva, pâna la adunarea din Satmaru la 1 maiu 1872, fondul s'a urcatu la 2909 fl. 62 cr.; pâna la adunarea din Timisióra, 11 novembre acelasi anu, fondul avea 3584 fl. 48 cr.; pâna la cea din Caransebiu în 27 aprilie 1873 — 4607 fl. 33 cr.; pâna la Oravitia în 26 septembrie 1874 — 5770 fl. 1 cr.; pâna la Reșitia în 4 oct. 1875 — 6533 fl. 40 cr.; pâna la Lugosiu în 15 oct. 1876 — 8881 fl. 24 cr.; pâna la Abrudu 11,598 fl. 42 cr.; pâna la Alba-Iulia 13,622 fl. 14 $\frac{1}{3}$ cr.; ier la acést'a adunare, cassarul raportéza despre sum'a de 14,936 fl. 46 cr.

Iéta rezultatul cu care întrămu în anul al unu-spre-diecele al esistintiei noastre. Nici decât nu putemu să dicemu, că este mare, s'eu celu puțin satisfactoru; amu greși însă, de cumva din caus'a acést'a amu desperă. Celu ce despera, a si perdutu lupt'a. Să desperăm noi, aprópe la trei milioane de Români, că nu s'ntem în stare a realiză acést'a ideia naționala? Dar acést'a ar fi unu testimoniu de saracia ce ni-amu dá noi însine. Dar nu vedemu, că Sêrbii, pâna si Slovaci au deja teatru? Au, pentru că ei, ómenii lor de frunte si-au facutu datori'a, si recunoscându importantia unui teatru naționalu, au grabitu să-l înfiinteze. Faca-si datori'a si fiii națiunii române, si atunce si noi vom avé.

Asiá dara nu „a desperă“, ci „a face“ se fia de-vis'a noastră. Să cautăm mijlocele prin cari amu puté dá unu avântu mai puternicu acestei Societăti. Comitetul a meditatu de multe ori asupra acestei cestiuni, si a fost de parerea, că spriginul celu mai mare s'ar puté dá prin niște comitete filiale, indicate si prin § 12 al statutelor, cari împrasciate în tóte partile locuite de români aru puté servi că niște arterie ale corpului întregu. Si-a si datu nisuint'a spre a se înfiintia atari comitete, a invitatu înca la începutu pe mai multi barbati în diferite parti că se ia inițiativ'a pentru formarea lor; însă nisuint'a noastră n'a fost încununata de rezultatul doritu.

Asiá dara primul apelu al comitetului a remasu fără efectu. Se pôte însă, că al doile ar avé mai bunu succesu.

Unu altu mijlocu pentru sporirea fondului nostru ar fi înmulțirea adunărilor generale, celu mai bunu isvoru pentru venitele noastre. Însasi statutele ni indica să tînem mai adeseori adunări generale, căci iéta § 7 suna astfel: „Adunarea generala se tîne celu pu-

tinu odata pe anu“. Va să dica, odata pe anu e numai minimul, dar putemu, ma trebuie să tînem si mai de multe ori. Însă pré adese ori totusi n'ar fi cu scopu a tîne adunări; dar de dóne ori pe anu: primav'ra si tomn'a s'ar puté.

S'ar dá unu impulsu mai mare si prin aceea, de cumva amu începe să si facemu unii pasi pentru înfiintarea teatrului naționalu, căci astfel publicul vedîndu că deja începe a fi rezultatul visibilu, s'ar simți mai îndemnatu a concurge cu ajutorul seu materialu. Unu atare începutu ar fi crearea unui stipendiu pentru unu tineru, care să m'erga a studiă în cutare conservatoriu musicalu, că rentorcându-se de acolo, să adune melodiile noastre, cari peru pe di ce merge s'eu ni le însusiescu altii, si să le lucreze si astfel să formeze materialu pentru o musica naționala mai înalta. Unu atare începutu ar fi, déca s'ar anuncia premie pentru piese, originale si traduse, pentru culegere de datine, porturi, poesii poporale etc.

Acestu începutu s'ar puté face cu unu capitalu si mai micu, de es. cu 20—25,000 fl., întrebuintiându-se o parte din interese spre scopul acesta.

E bine, aceste si alte multe, s'nt niște mijloce, cari potu să produca unu rezultatul favorabilu pentru fondul Societății noastre. Comitetul, tocmai acuma la espirarea mandatului seu, nu afla cu cale a veni cu unu proiectu formulatu; ci supune cestiunea aprețiarii onorab. adunări, rugându-o s'o studieze si să dispuna dupa cum va gasi mai cu cale.

Si dupa espunerea acestora, noi, comitetul, multiamindu onorabilei Societăti pentru încrederea cu care ne-a distinsu în adunarea sa din Lugosiu, venim conform §-lui 13 al statutelor noastre, a depune cu tóta stim'a mandatul primitu.

Budapesta 15 septembrie 1879.

Iosif Vulcanu,
secretaru.

Iosif Hosszu,
vice-presiedinte.

Ce e nou ?

Domnitorul României s'a rentorsu dela Sinaia la Bucuresci. Primirea la gara a fost splendida. Au fost de fația ministrii si unu publicu numerosu. Domnitorul a convorbitu cu mai multi, apoi a fost petrecut la palatul dela Cotroceni.

Ministrul de resboiu al României a adresatu unu ordinu către dnii comandanti ai divisiunilor teritoriale prin care, întemeiându-se pe rezultatele îmbucurătoare ce a avutu în anul espiratu instructiunea militara a elevilor de prin diferite școle din tiera si mai alesu în orasiul Bucuresci, unde au fost aprețiate si de A. S. R. Domnitorul, le recomanda a destină chiar de acum instructori militari pentru predarea acestei instructiuni elevilor din școlele fia-carei comune urbane si rurale, căci, dice dl ministru, numai cu modul acesta se vor perpetuă în poporul românu vechile deprinderi militare ale n'émului nostru si instructiunea militara a elevilor va deveni astfel o realitate în generalu pentru poporul nostru, la care tiera în timpul oportunu își va gasi garanția integrității si respectul drepturilor sale.

Frigurile galbene în Memphis. Dupa cum anuncia diarele americane, epidemia frigurilor galbene ie în Memphis dimensiuni din ce în ce mai mari, astfel că consiliul sanitaru de acolo s'a vediatu nevoitu di-lele trecute a declară, spre sciintia tuturor acelora pe cari i privesece, că frigurile galbene au luat unu caracteru epidemicu si că localizarea lor care pâna acum se credea posibila nu mai sta în puterea autorităților.

Pe fia-care di mórtea cosesce într'unu modu îngrozitoru victimele sale si nu face nici o deosebire între poporațiunea cea alba si cea négra a orasiului. Toti căti potu întorca spatelc orasiului, astfel că din poporațiunea normala a orasiului Memphis, care cuprinde 45,000 pâna la 50,000 suflete, abia au mai ramasu 20,000. Pe la tóte casele în care se afla bolnavi de friguri galbene se arboréza acum stindarde pentru că lumea sè se fèrèscă.

Cochet'a. O tinera femeia, care avea reputațiunea de a fi fórte cocheta, se află de curènd la prândiu la o prietina. Ea mâncă cu pofta, dar îndata dupa mèsă avu ideia ciudata de a leșină. Tiner'a femeia fu dusa în odai'a de dormitu, unde i se desfăcu corsetul, si fu stropita cu saruri; tóte fura însedar. Sè-si închipuiescă cineva tabloul interesantu, ce-l presentă ea, culcata pe metase si dantele. Unu omu batjocuros observă, că acestu leșinu eră unu modu ingeniosu de a face siest'a dupa mèsă si se pregati sè cada si el în leșinu pe o sofa. Dómna de casa se superă în fine, de ore-ce societatea eră conturbata, si pentru a prinde cochet'a în cursa, dice cătra óspeti: „Sciti de ce s'a bolnavitu? Perul ei eră pré strinsu, trebue sè-i desfacemu codile“. Efectul fu magicu. Pentru a-si apeară codile false de ori-ce atacu, leșinat'a duse repede mânile la capu, si prefacèndu-se că-si vine în fire, díse cu voce slaba: „Unde me afiu?“ — „La mine“, respunse repede dómna de casa, — dar trasur'a dtale e aci si în cinci minute te vei află în cas'a dtale“. Moral'a acestei întèmplări este: în leșinuri false sè ai totu-de-una codi adeverate. („Timp.“)

Casatoria prin telegrafu. „Curierul Statelor Unite“ naréza urmatorul faptu: Dilele trecute, oficiarul civilu Colt, însotitu de miss Margaret Wright si de doi martori, întră în biuroul telegraficu dela New-York, si se puse în relațiune cu doctorul Shaw, care se află în Los Angeles (California), totu într'unu biurou telegraficu si însotitu de marturi. Adresându doctorului întrebările obicnuite, si primindu respunsuri satisfacátore, dl Colt pronunçiă, prin telegrafu, formul'a sacramentală, declarându pe dl Shaw si pe miss Margaret de soçi. Acést'a, întrata domnișóra în biuroul telegraficu, ieși dupa câteva momente si chiar în acea séra plecà sè-si întâlnească soçiul în California. Odinióra regii se casatoriau prin procuratiune, fórte comod. Între telegrafu si unu siambelanu, deosebirea — în casuri atât de delicate — nu pare a fi pré nsemnata.

Nou aparatu de cremațiunea mortilor. Acestu nou sistemu de distrugerea cadavrelor abia a începutu a fi autorisatu în putine párti, si deja aparatele pentru perfecționarea lui au începutu a eși la lumina, doctorului Watson se datoresce prim'a perfecțiune. El si-a dísu, că scopul cremațiunii este de a avé cenus'a ce provine din ea, cum faceau cei vechi înainte de a se cunoște ideia înmormèntării cadavrelor. Dar cenus'a, dupa sistemul cunoscutu, este amestecata necesarminte cu cenus'a lemnelor ce au servitu la ardere. Aparatul drului Watson dà cenus'a curata numai a cadavrului. Aparatul seu brevetatu se compune dintr'unu cuptoru ce contine díce cazane de feru si dintr'o grila asiediată în intru si pe care se depune corpu. Dupa acést'a se incaldiescu cazanele pâna la temperatur'a roșia, si corpu se afla astfel redusu în cenusia, nefindu nici o emanațiune vatemátore.

O lupta cu balenele. O pescuire care s'ar putè numi miraculósă s'a facutu dílele trecute la Nordul

Scotiei. 80 balene au fost capturate în golful dela Nesting, la insulele Shetland, în o singura di surprinse aprobe de tiermu, aceste mari cetacee au fost mânate spre prundu de cătra sute de pescari armati cu cârlige. si au fost omoríte pâna la cea din urma dupa o lupta înversiunată care tînu pâna la noué ore sér'a.

Unu accidentu din cele mai îngrozitóre a avutu locu dílele trecute în faci'a portului Tulcea sub ochii unui numerosu publicu ce se află din întèmplare pe malul Dunareii. Vaporul „Claudius“ cu pavilionul germanu pogorîndu spre Sulina, a isbitu cu asiá fortia bracer'a „Ecaterina“, în cât sfarmând'o în bucăti si confundând'o în apa, dísul vaporu a trecut pe d'asupra ei. Dintre patru ómeni, ce formă echipagiu, trei au scapatu, înecându-se numai acela ce a lasatu pe urm'a lui o veduva si siese orfani.

O scena grozeva la o menageria. În Londra la o menageria de fiare lumea se îmbuldiá spre a asistá la prândiu lor. Printre multime o fetitia de 6 ani se apropia de drugii coliviei unui leopardu si i întinde ridèndu o placintóra, fier'a înfige dintii în mân'a copilei si în típetele asistentilor i-o róde pâna la umeru. Sare demolitorul si cu ómenii sei si cu mare greutate scóte mân'a copilei din gur'a fiarei. Copilit'a își perduse simtirea. Ea fu dusa la unu chirurgu cu mân'a dupa care carnea i curgea în fâșii: chirurgul trebui sè i-o taie îndata.

O casatoria în balonu. Unu díuaru din Paris istoriscesc: Eră în cele mai frumóse díle ale balonului Griffard. O dómna si cu fié'a sa se presinta la biuroul, unde se iau bilete pentru ascensiune, si se róga însedar pentru dóue locuri. Tóte sânt închiriate; dómnele iusista. Într'aceea sosesc dnul Gaston Tissandier, care pune tóta nasel'a la dispozițiunea încântátorelor fèrèci. Căci am uitatu sè spunu, că aceste dómne uniau o mare frumusetie cu distincțiunea cea mai alésă. Giganticul aerostatu se înaltă îndata, ducèndu cu maestrate în nori pe dl Gaston Tissandier, si pe cele dóue dómne. Se vede că inginerul schimbà cu ele altu-ceva decât „vorbe în vèntu“, căci când se scoborira, fét'a si galantul aeronautu își dasera cuvèntul. Conclusiunea este, dice „L'Orient“, că dl Tissandier s'a casatoritu cu dsíor'a Ana Arboin. Aeronautul dísesc, că se va însurá numai în balonu; el si-a tînutu cuvèntul.

Unu procesu curiosu este pendinte actualminte în Columbia, Statele-Unite. Reclamantul s'a bolnavitu acuma siese luni de díle de o bóla grava, care a avutu de consecintia amputarea ambelor picíóre. Hirurgul, care a realisatu operatiunea, a pusu aceste picíóre într'unu vasu cu spirtu facèndu-le daru museului medical. Pacientul, credèndu, că picíórele sale au fost îngropate, nu s'a mai gânditu la ele. Într'o qi ínse, aflându despre sórtea lor, a facutu sè fie transportatu la museu, unde spre marea sa supríndere si-a recunoscutu picíórele, cari, spre mai buna identitate, avea si o eticheta ce purtá numele fostului lor proprietaru. Pacientul, care, cu dreptu séu fara dreptu, crede a fi înca proprietarul picíórelor sale, a intentatu îndata unu procesu care acuma este pendinte, reclamându-si picíórele înapoi.

Estraordinaru. „St.-Thomas-Tridente“, díuaru australianu, anuncia că unu înfacișiatoru de animale curiosu se pregatesc a veni în Europa că sè arete unu orangutan care vorbesce, cânta si scrie. Diarul australianu vorbesce pré seriosu anunciându acést'a, dar credemu, că ori si cine e liberu de a crede sènu nu spusese sale.